

Rendeletet alkottak – vihart kavartak

Tetszik, nem tetszik: az el nem fogyasztott vízért is fizetniük kell a salgótarjániaknak

Elfogyaszthat-e az összkomfortos lakásban egyedül élő salgótarjáni 6800 liter vizet havonta? Vagy a komfortos otthonban lakó 6500, netán a félkomfortos ingatlant bérlő 5000 litert? A tarjáni képviselő-testületnek az önkormányzati tulajdonban lévő lakások és nem lakás céljára szolgáló helyiségek bérlőinek víz- és csatorna használati díjfizetési kötelezettségéről szóló, augusztus elsejétől hatályba lépett rendelete szerint igen, ám ezt az érintettek nem kis része vitatja. Egyre megy, mert aki nem a számlázott vízmennyiség után fizeti a vízdíjat, szabálysértést követ el, és 10 ezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

Salgótarján, Salgó út. A barakk-lakások elesett, idős, kis-pénzű embereknek szolgálnak szükséggethonul. Sivárság, kosz, szemét, sár, patkányok. E nem éppen idilli környékről érkezett a panasza: az eddigi 140-ről 262 forintra emelték fel a családtagonkénti havi vízdíjat.

Csak falikút van

– Nekünk mindössze ez a falikútunk van a lakásban – mutatta Oláh Józsefné. Saját pénzükön szereltették fel. Ketten vagyunk a férjemmel. Lavórban mosakszunk, hetente egyszer mosok. Hogyan tudnánk mi hat köbméter vizet elhasználni havonta, miként azt a rendelet „előírja”, számunkra? Leplo-

báltatom a falikutat, de nem fizetünk 262 forintot fejenként!

A többiek is hasonló körülmények között élnek, mint Oláhnéék.

– Nem is vagyok hajlandó csak annyit fizetni, mint eddig – csattant fel Markó Józsefné.

A 73 éves Kukul Ferencné halkán kérdezte:

– Miért van az, hogy Budapesten csak jövő januártól emelik a vízdíjat, itt, Salgótarjában pedig már ez év augusztusától?

Csendesen morfondírozott maga elé Furák János:

– Miből fizessük az ötven százalékkal megemelt vízdíjat? Jómagam munkanélküli vagyok. Idős édesanyjammal ketten havi 16 ezer forintból tengődünk.

– Mit szól a Salgó úti családok reklamációjához? – kérdeztem Filkor Ferencet, a Salgótarjáni Városgazdálkodási és Üzemeltetési Kft. házkészítési részlegének vezetőjét.

– Tudok róla, beszéltem Oláhnéval. Ismét találkoztunk, s meglátjuk, mit tehetünk.

„Túlméretezett” rendelet

A Salgó útiak panasza azonban csak csepp a tengerben. Szerkesztőségünket gyakran hívják fel a „túlméretezett” rendelet miatt felháborodott lakók. Szerintük nem használnak el annyi vizet, mint amennyiért fizetniük kell. Különben az új rendelkezés egészen pontosan 4741 salgótarjáni érint: ennyien élnek az önkormányzat tulajdonában lévő lakásokban.

– Hogyan, milyen szempontok szerint számolták ki a fejkvótát? – tettem fel a kérdést Bodnár Benedeknek, a társaság ügyvezető igazgatójának.

– Megnéztük, hogy az utóbbi egy évben mennyi volt az összes vízfogyasztás az önkor-

mányzati – saját vízmérővel el-látott és azzal nem rendelkező – lakásokban, s azt elosztottuk a lakók és a hónapok számával. Korábban a komfortfokozat és a szobaszám volt a mérvadó az átlagszámításnál, most ehhez a komfortfokozatot és az otthonban lakók számát vesszük alapul. Szerintem az utóbbi számítás az igazságosabb.

– Mások másképpen vélekednek.

– A maguk szemszögéből nekik is igazuk lehet.

– Vegyünk egy összkomfortos lakást. Egy lakónak 226, két lakónak 680, három lakónak már 906 liter vizet kellene fogyasztania naponta, hogy kijöjjön a rendelet szabta „penzum”. Ez lehetséges?

– Nézze, a vízfogyasztásban jelentős a szóródás. A fiatalabbak, a nagycsaládok több, az idősebbek, az egyedülállók érthetően kevesebb vizet fogyasztanak. A lakások komfortfokozata is számít. Olyan rendeletet képtelenség hozni, amely mindenki számára megfelelő. Szeretném hangsúlyozni, a mostani rendeletet módosítható.

Félvékenként mérjük fel az önkormányzati lakásokban lakók vízfogyasztását, s több mint ötszázalékos eltérésnél érdemes változtatni. A mostani befizetések előlegek, többletfogyasztáskor a lakók ráfizetnek, megtakarításkor visszakapnak a pénzükből.

– Legyünk őszinték. A szóban forgó rendelet sok család számára egyet jelent a vízdíj emelésével. Nem tart-e tőle, hogy növekszik a lakosság tartozása? – Sajnos, tarthatunk ettől.

A hivatal is tévedhet

Végül is happy enddel zárult a Salgó útiak ügye. A városgazdálkodásnál belátták, hibásan döntöttek, amikor a csatornadíjat is felszámolták a lakóknak, holott a terület csatornázatlan. Az új vízdíj családtagonként és havonta 153 forint, amelyet már hajlandók megfizetni a lakók.

Am bizonyosak lehetünk benne: lesznek még vízdíj-problémák. Mert a salgótarjáni képviselők olyan rendeletet alkottak, mellyel nem kis vihart kavartak. Kolaj László

Salgótarján és környéke

Vízbekezdések

● CERED. Hamarosan egészséges vizet ihatnak a helybeliek, miután megkezdődtek a rákötések a gerincvezetékre. Négy-száz otthonba vezetik be a vizet, vagyis a lakók mintegy három-negyede él a lehetőséggel. Vízműtársulatot alakítottak, s a családok 30 ezer forinttal járulnak hozzá a költségekhez. A meglévő két, víznyerő kút mellé biztonsági tartalékként harmadikat is fúrnak.

Falugondnok

● SZILASPOGONY. Az ötszáz alatti lélekszámú kisközségben Nagy Györgyöt bízták meg a falugondnoki teendők ellátásával. Feladatai közé tartozik többek között a lakosság felét kitevő öregek gyógyszerének beszerzése, az idős betegek kórházba szállítása, a magatehetetleneknek az ébéd kihordása. Ezekre a célokra vegyes hasznosítású mikrobuszt vásároltak, s tárolására garázst építenek.

Számvetés

● KISHARTYÁN. A lehetőségekhez mérten az idén is gazdagodott a település. Játsszóházat kapott az óvoda, bővítették az étkezdéjét, foci- és teniszpályát alakítottak ki, új fahidat építettek a Petőfi úton. Erre az esztendőre már csak az orvosi lakás átadása van hátra, s ez hamarosan megtörténik.

Szüreti mulatságok

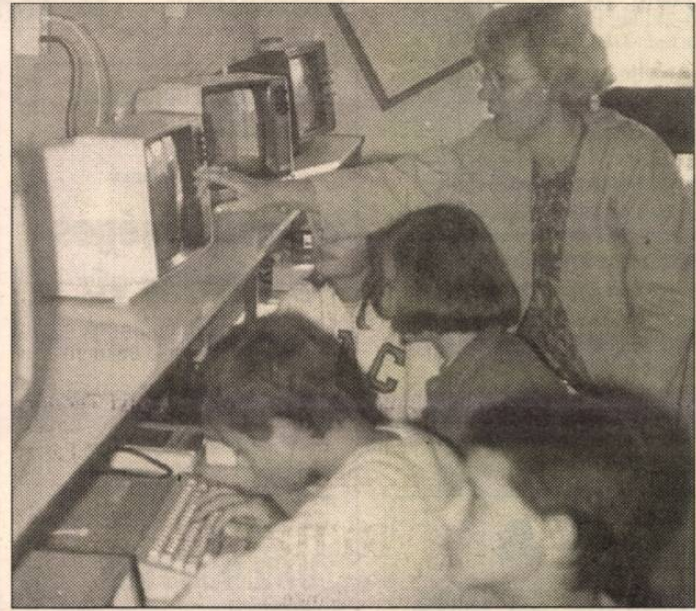
● SÓSHARTYÁN. Látványos szüreti felvonulást rendeztek október 16-án 14 órától a faluban. A helybeliek által közkedvelt eseményt késő éjszakába nyúló bál zárta.

A városért

● SALGÓTARJÁN. Értelmi-ségi fórumot tartanak ma, október 18-án 18 órától a József Attila Művelődési Központ klubjában. Az értelmiség a városért elnevezésű rendezvényen megvitatják, hogyan javítható a város értelmisége és vezetősége közötti együttműködés.

Holnapi számunkban „Pásztó és környéke” összeállítással találkozhat a kedves olvasó

Újdonságok Kazáron

A kazári hetedik és nyolcadikos gyerekek számítástechnikát tanulnak Rados Lászlóné igazgatónő irányításával. Ehhez a Váci Kötőtárgyártól és a helyi önkormányzattól kaptak Commodore 64-es és PC-XT gépeket és monitorokat.

Az önkormányzat egy modern nyelvi laborral segíti a kazári gyerekek angol és német nyelvoktatását. Foto: Kun Király József

Mi jut eszébe ...

A végkielégítésről?

– Az egy jó dolog. Az apám annak idején egy állami cégnél dolgozott. Valami miatt elküldték és akkor kapott egy szép summát. Abból a pénzből vetünk akkor egy kis házat. (Keresztes Péter)

– Nekem is ígértek ilyet. Pontosabban néhányunknak, amikor elbocsátottak, de végül nem lett belőle semmi. Most itt állok munka nélkül. Majd ötven éves vagyok, nem kellek senkinek, de még azt a néhány ezer forintot is elcsalták tőlem. (Jónás Eszter)

– Egy újsághír. Amikor elolvastam, majdnem elsírtam

magam a bánattól. Arról szót, hogy valamilyen kis fejeseket elbocsátottak és milliókat tettek zsebre. Végkielégítésül. Szegény páriák. Nem tudom milyen fontos munkát végezhetek, hogy ennyi járt nekik, míg akik robotolnak néhány ezer forintból tengetik napjainkat. (Kerekes Tibor)

– A disznóságok. Nézzé már meg, hogy mi is ez a végkielégítés! Harminc évet dolgoztam egy állami vállalatnál. Alakítottam belőle egy káeftét. Két évig erőlködött, majd megszünt. Engem, meg több társamat elküldtek azzal, hogy nem

jár végkielégítés, mert csak két évet dolgoztunk a cégnél. Furcsa módon néhány vezető fel-emelt pár százszázret. (Szabó Jenő)

– A jogtalanságok. A jogállamiság azt jelentené, hogy egyenlő jogai legyenek az embereknek, ámde az egyenlőtlenség most nagyobb, mint az átkos rendszerben volt. A törvényt, meg a rendeleteket is úgy csavarják ki, ahogyan egyeseknek a legjobb. (Péter László)

– Az, hogy ezt nem a dolgozó embernek találták ki. (Püspöki Éva)

SALGÓTARJÁN.

Száz esztendeje alapította az Egyesült Magyarhoni Üveggyárt Rt. a salgótarjáni Palackgyár Rt.-t, a mai vállalat jogelődjét. Napjainkban viharfelhők gyülekeznek a nagyműltű gyár felé. Az St. Glass Öblösüveggyártó és Forgalmazó Rt. az elmúlt évben csődhelyzetbe jutott. Olyan helyzetben, amikor a gyár belső piaci pozíciója felfutóban volt. Már-már úgy tűnt, sikerült

Feljelentették az igazgatót

úrrá lenni a nehézségeken, amikor kiderült: a részvénytársaság ügyvezető igazgatóját, Kazinczy Gyulát „hitelező jogtalan előnyben részesítése miatt” feljelentették. Miként Heinzné dr. Kovács Judit, a Salgótarjáni Városi Ügyészség helyettes vezetője elmondta: el-

rendelték a nyomozást, melyet a Nógrád Megyei Rendőr-főkapitányság folytat le. Nagy Károly, a megyei vizsgálati osztály vezetője a következőket nyilatkozta a Nógrád Megyei Hírlapnak.

– Az elsődleges tanúkihallgatások már megtörténtek. Szakértők bevonásával a vizsgálat folytatódik. Kazinczy Gyula igazgató meghallgatására a későbbiekben kerül sor. (g)

Négymillió márkát vághatnak zsebre

SALGÓTARJÁN. A Nógrád Megyei Általános Építőipari Vállalkozás Korlátolt Felelősségű Társaság – a WTB-Hungária Kft. vegyesvállalaton keresztül – egy düsseldorfi cég megrendeléséhez jutott. A nógrádiak – alvállalkozóként –

Bábolnán egy új üzem felépítésére kaptak megbízást. A szerződés szerint a múlt év júniusában kezdték meg a munkát, s e hó végére várható a műszaki átadás. Az új létesítményben napraforgóból – teljesen új technológiával – dieselolajat és koz-

metikai alapanyagokat állítanak majd elő. A beruházás mintegy 40 embernek biztosított folyamatos munkát. Kifogástalan műszaki átadás esetén – beleértve az esetleges pótmunkákat is – négy millió márká bevételezhet az építők.

Mentési gyakorlat a Medves-fennsíkon

Volt kiút a föld gyomrából

A bajba jutottat kimentik a kútból

Fotó: Buda László

A történet szerencsére happy enddel végződött. A Bakony egyik föld alatti üregrendszerével ismerkedő barlangászcsapat egyik fiatal – a barlangászattal még csak ismerkedő tagja – véletlenül belesett egy olyan aknába, amelyet az üregrendszer feltárásával foglalkozó kutatók építettek. A fiatal lány húsz méter zuhanás után „landolt” egy

viszonylag puha, sáros, homokos földkupacon. A szerencse az volt a bajban, hogy a Különleges Mentőszolgálat tagjai a közelben gyakorlatoztak, így a lány – a gyors segítségnek köszönhetően – hamarosan kórházba kerülhetett, s túlélte a balesetet.

Baj bármikor bekövetkezhet, s jó, ha van, aki tud segíteni. De

mint mindent, a rendkívüli körülmények között szerencsétlenül járt emberek mentését is tanulni kell. Nem véletlen, hogy a salgótarjáni székhelyű Különleges Mentőszolgálat tagjai ismét gyakorlatot tartottak. A Medves-fennsík alatt húzóódó bányajáratok egyikének légaknáját választották a mutatvány-nak is beillő, s cseppet sem veszélytelen feladat színhelyéül. A nem kevesebb mint 52 méteres, kútgyűrűzött légakna lényegében a mélyből való mentés egyik speciális problémájának modellezésére nyújtott kiváló alkalmat a Különleges Mentőszolgálat embereinek.

– A mostani gyakorlat egyben lehetőséget adott arra is, hogy a legújabb eszközeinket, amelyeket az Országos Mentőszolgálat munkatársainak közreműködésével került szerveztünkhez, a gyakorlatban is megismerhessük – mondta Manga Mihály, a szolgálat vezetője. – Többek között egy olyan új hordágyat próbáltunk ki, amely könnyebb a korábbi változatoknál, a beteg kényelmesebb elhelyezését biztosítja, de mert szélesebb, ezzel a manőverezési lehetőségek is mások, mint az előző típusok esetén.

– A közeljövőben még egy hasonló gyakorlatot szervezünk. A feladat annyival lesz bonyolultabb, hogy egy vízzel elárasztott járat adja majd a helyszínt, ahol bűváraink is dolgozni fognak.

–fenyvesi–